

AUTONOMIA

POLITIKAI NAPILAP.

Az előfizetési pénzek
s a lap kezelését illető minden tá-
gyak a szerkesztőséghez (Lakatos
utca 1 sz. a. 1 emeleten) inté-
zendők.

Bérmentetlen levelek
el nem fogadotnak.

Előfizetési ár:
egész évre 20 frt., félévre 10 frt.,
negyedévre 5 frt.

Beigatási díj: 6-hasdos petit-sor
5 kr.; bélyegdíj minden beigatásért
30 kr.

A „nyitlér”-ben 4-hasdos petit-sor
20 kr.

Árta	Tartal
882. Erzsébet vasut.	102.50
867. Államvasut.	120.50
Déli vasut.	101.
Északi vasut.	89.50
Ész. nyugati vasut.	85.25
Tízai vasut.	85.50
Károly Lajos vasut.	96.
Magyar észak. vasut.	96.
Bemberg-csernov. vasut.	75.
Érdélyi vasut.	81.25
Sztr. Dunagőzhajoz. társ.	93.50
Ést. lánchíd.	94.

Érték és pénz.

Frankfurti váltó.	99.50	100.
Londoni váltó.	118.50	119.
Párizsi váltó.	47.20	47.40
Arany.	5.66	5.61
Napoleon'or.	9.52	9.55
Égyleti tallér.	1.75	1.88
Ést. váltó.	1.61	1.61

Előfizetési felhívás az AUTONOMIA

1869-ik évi folyamára.

Egész évre	20 frt. — kr.
Félévre	10 " — "
Egy negyedre	5 " — "
Egy hónapra	1 " 80 "

Szegényebb sorsu nt. káplán vagy plebános urak számára mindazáltal, kiknek évi jövedelmük a rendes congrua illetéket alig haladja túl, az „Autonomiát” mindjárt most is, 16, 8 és 4 forintért szívesen adjuk.

Az „Autonomia”
kiadó-hivatala.

Egyházi liberalizmus.

Ha a státusfők, kik Istentől a nép által nyerik hatalmukat, azt mindig az isteni bölcsesség szabályai szerint alattvalóik javára gyakorolták volna s nem történek azzal a legszörnyebb visszaélések: a népeknek soha eszük ágába sem jut saját jogukat reclamálni, alkotmányos szabadságokat keresni, s végre forradalmokban törni ki.

Ezen állapot megerősítéssel, kedélyizgatottsággal, vértanúi önfeláldozással járván, ok nélkül a népek ily erőszakos hullámzatokra nem igen hajlandók. Örömet hagyta volna tehát a nép a törvényes s igazságos hatalmasokat uralkodni sorsára fölött, s tündökölni a tekintélyben, mint hagyjuk háborgatlanul a napot egünkön; s ama néhány nagyravágyót inkább eltiporta mint emelte volna, kik a fennálló hatalmat az ő segítségével megdönteni törtek.

De minthogy a hatalmak sokszor brutális zsarnokoskodása emezek törekvését igazolta, a népek szeretetét, tiszteletét eljászotta: a népek szívébe traditionalis bizalmatlanság, ellenségeskedés, ingerlékenység fészkelte be magát, mely szülte a forradalmakat, — trónváltásokat és alkotmányokat.

A népjog tapadásából, a népek igazságtalanul ontott vérebből született a politikai liberalizmus.

A katholicus egyház, mely Péter apostoltársaitól közvetlenül Istentől rendelt hatalmat tisztelet, s melynek különben is egyik földadata Krisztust az alázatos engedelmesség és békéltetés követni, még inkább hajlandó volt s lenne előjárói iránt föltétlenül hódolattal viseltetni, teljes vak hittel, bizalommal megnyugodni intézkedéseikben; s mégis azt mutatja az egyháztörténelem, hogy az apostolok idejétől fogva megvolt a vallásos alázat s alendeltség mellett a vallásos, tiszteletteljes, de éber ellenőrködés, a conservatismus mellett a liberalis szabad szellem, s ez szellem maga Krisztus saját példájával szentesítette, minélfogva annak ma is és a világ végeig megvan az egyházban elvitázhatalan jogosultsága, — míg vallásos szellemű marad, míg az egyház isteni alkotmányát tiszteli s igaz javát s nem romlását célozza vagy okozza. Mi volna kellemebb, mint soha nem zavartatni a félelemtől, hogy azok, kiket az ur fölének emelt, mindenkor csalhatatlanul bölcse s igazságosan cselekedjenek? Azon egyszerű kitüntetés tudatában, — melyben az Úrvöztöltő Pétert részesíté, midőn őt egyháza szikla-alapjának, a mennyeorszag kulcsárjának, hívei fő-törvényhozójának, a pokol által meggyőzhetlen zászólójának, kiért maga imádkozik, hogy ne fogvatkozzék meg hitében, hanem első bukta után megtérve oszlopa lehessen társainak, kit egyedül bír meg összes nyájának pásztort botjával, stb. stb. — nem hajlandó-e minden kath. kebel teljesen belenyugodni egy pápának vezéreletébe? Nincs-e épen itt igazolva a határterület engedelmesség az iránt, ki Krisztust per eminentiam képviseli e földön, úgy hogy az ő szava, mint Krisztusé, az örök élet igényének volna tekinthető?

Az evangéliumból csakugyan az látszik következnii, hogy ama legfőbb tekintély soha egy hajszálnyit sem térhet el az igazság, jog, méltanyosság, szentség csillagpályájától, melyen ő, mint centralis fényttest vezetni hivatva van egy bolygó világot! E hit szülte a pápák iránti leg-

mélyebb tiszteletet, mely kiárad tanácsukra, hivatalnokaik sőt maga Róma városára! Az szülte a „legszentségesb, legboldogabb atyának, — a „főmagasságú, a bibornokok — czimeit.

Es mégis a keresztény világnak is megjöttek azon napjai, melyeknek nem igen bájos reggelén keservesen meg kellett válnia azon édes álomtól, hogy van a földön egyetlen egy hatalom, mely soha vissza nem élhet alárendeltjeinek megadásával; egy magasság, mely az istenség örökké tisztá fénykörében ragyog; egy örökülum, egy igazságos világ-bírói trón, mely mint maga az Isten, csak igazat mond, csak jogot oszt.

A ki az egyház-történelem bizonyos lapjait olvassa, ma is megdörzsöli szeméit, hogy jobban lásson, s még egyszer elolvassa annak azon szomorító tanúságait, miszerint a pápák közt is valának — mélyen bukkant emberek; miszerint voltak sz. Péter törvényes utódai sorában oly kultcsarai az égnek, kik az orkuszt fejedelmével szövetségben állának.

Igaz, hogy ez nemcsak, hogy nem bizonyít semmit a kath. egyház isteni eredete s támogatatása ellen, sőt ellenkezőleg egyik legkiáltóbb bizonyítéka annak; miként egy protestans herczegről is mondják, hogy a mult században megfordult Rómában, s látva a vatikáni szentélyben azon épen nem nagyon álitatos s tiszteletteljes viseletét a magasan s alantabb állóklerusnak, látván a návis baloldala felé lorgnetirozást, mosolygást, a sans géne — csevegést Isten oltárának rettentő környezetében: fölkiálta „most már magam is katholicussá leszek, mert valóban Istennek kell föntartani s védeni az egyházat, mely ily oszlopok daczára sem roskad össze.”

Noha tehát a józan gondolkodót az amolyan példák inkább erősíthetik mint ingatják meggyőződésében: mindazáltal eléggé megfogható az is, ha ama történelmi tények után bizalmunk, hogy eo ipso minden s mindig a legszentebbül és legbölcsöbben intéztetik, — korlátlan, mint szegénynek, nem lehet; — be kell vallanunk, hogy minden, ki ama tényeket ismeri, s az egyház javát ennek minden tiszteletével jele fölé emeli, nyitott szemmel kíséri ennek intézkedéseit, s anélkül, hogy tiszteletben szenvedélyességet engedne magának, a maga idején s módján észrevételeit netán történt helytelenségek miatt s szabadulván meg is teheti általában az egyház örök elvei ellen nem vét, ha rokonszenvet mutat oly intézmények pártolására, melyek akár a már meglevő abnormitásokat Krisztus eszméjéhez képest megszüntetni, akár újakkal elejét venni, s az egyháznak oly fejlődését biztosítani alkalmasak: a minőt magának az urnak ismert szelleme s irányaszerint egyedül jogosnak és üdvösnek hisz!

A választási mozgalmak és a pénzügy.

(M) A minap közöltünk volt egy cikket, melyben a többi közt az adó terhes voltáról beszéltünk az eszméket, akkori cikkünknek indító oka a baloldal és a szélső bal képviselő-jelölteknek azon törekvése volt, melylyel a népet az adó túl nagy voltával hódítgatják vagy legalább akarják hódítani saját részükre.

Legközelebb előadta magát az eset, hogy nem a szélső bal, hanem a jobb oldal egyik leg-ünnepeltebb pénzügyi szakféria Trefort Ágoston s szintén jónak találta, hogy most a választási mozgalmak alkalmával a pénzügyi rendezése körül egyéni nézetét elmondja.

Trefort urnak nézete ugyanis az: „rossz gazdálkodásnak kell nevezni, midőn adósságot csinálunk, mely után 7—8%-nyi kamatot fizetünk és van oly vagyunk, mely 1—2%-nyi kamatot hoz. Magyarországnak van földterhermentesítési adóssága, mely 7—8%-jába kerül évenként és vannak roppant államjóságai, melyek legfőkébb 2%-nyi jöve delmet hoznak neki. Adjuk el ez államjóságokat és törlesszük vele a földterhermentesítési adósságot, és a nép adóterhe könnyebb lenn.

Lesz még alkalmunk az államjavakról általában és különösen Magyarorszag államjóságairól szólni s akkor fogjuk közelebb megvizsgálni azt is, vajjon czélszerűek-e az államjóságok vagy sem. Ezuttal más szempontból kell és akarjuk megvizsgálni az idézett indítványt.

Magyarorszag pénzügyi rendszere, mint azt a legutóbbi idők viszonyaira emlékezők tudják, nem fejlődött ki nemzeti alapon, s rendszert az abszolút kormány reánk erőszakolta. Országunk a 48-as évek után a többi nyugati europai or-

szágokkal együtt a miveltségben is haladt, állami szükségleteink keletkeztek, melyeket előbb nem ismertünk, de melyeket, ha csak tönkre menni nem akartunk, megismernünk kellett.

Midőn a felelős miniszterium át vette ismét Magyarország kormányát, átvette egyszersemind mindazon szükségleteket is, melyeket az abszolút kormány alatt megismerni tanultunk, s melyeknek kielégítése nélkül többé nem lehetünk.

Es e téren csak két út áll a miniszterium előtt. A kielégítést az eddig szokásos pénzügyi rendszer által vagy pedig egy egészen új, általa alakítandóval eszközli. Tudja a kormány, hogy a régi pénzügyi rendszer minden részletében gyűlöletes a nép előtt, tudta, hogy e rendszernek sok ága nyomja a kereskedelmet, akadályozza az ipart és tönkre teszi a mezőgazdaságot; tudta, hogy e pénzügyi rendszer az ellenőrzés számtalan nehézségével jár — és mégis fentartotta.

Fentartotta pedig az országgyűlés belegeztével; mert a másik út még tágobbn örvényekkel ijesztgetett, a másik út még veszélyesebb volt, mert mindaddig járatan gyanánt tünt fel.

E másik út, egy új pénzügyrendszer meghonosítása ugyanis, roppant tanulmányokat tételezett fel nemcsak a nép jellegében, és a nép foglalkozása körül, hanem tanulmányokat az összes pénzügyi legislatív elméletében és gyakorlatában. Itt egy rossz intézkedés, még azon hátránnyal is járt volna, hogy az adóháritás eddig megszokott viszonyait megingatta volna s egyenlenségeket hozott volna elő, melyeket egyelőre kiigazítani nem lehetett volna.

Midőn országgyűlésünk a pénzügyi rendszer, illetőleg az egyes adónemek ideiglenességet kimondotta, ezáltal azt is határozta, hogy a pénzügyi rendszer egészen átálakíttassék. A pénzügyek rendezését tehát már maga a kormány is fogja eszközölni.

De nem szabad ezt eszközölni egyes részletekben, egyes ágaiban. Meglehet, hogy az államjavak eladása czélserű, — ezt most nem akarjuk fejezgetni, — de midőn az adóterher könnyebbitését a pénzügyi rendszer egy pontjára, egy parányára helyezzük, valóban nem sok eredményt várunk az ily reformtól.

Hétköznapi levelek.

I.
Főtisztelendő szerkesztő ur! Mindenekelőtt engedje meg, hogy nézeteimet az időkint fölmertülő kérdésekről becses lapja hasábjain közöljem.
Ezuttal „Hétköznapi levelek” czim alatt vagyok bátor bekezdőnteni.

De hogy tisztában legyünk egymással, egyszermindenkorra szükségesnek látom megjegyezni, miszerint az „Autonomia” val — legalább eddig — nem értek egyet mindenben, és nem írom alá minden állítást. — Ezen ne esodálkozzék, mert hisz ön mondá nem rég egyik szerkesztői jegyzetében: quot capita, tot sensus. És én azt gondolom, sőt meg vagyok győződve: hamarabb fogják a circuli quadratnrat föltálni, mintsem hogy oly lapot legyen képes szerkeszteni bár ki is, mely mind-egyiknek mindenben megnyerje tetszését. Ki ezt akarná, lehetetlen után tör. Szabad legyen reménylenem, miszerint ez őszinte nyilatkozatomat nem veszi ros néven. Mi tehát a teendő? Fölhagyni a munkát? Korántsem, hanem inkább kettőzetett szorgalommal dolgozni, haladni és előre törni, — de nem hanyatt-homlok, és követni Kazinczy intését:

„Mit mond felőled a világ,
Ne gondold szerfelett vele.
Ortúl, ha jót a jók s valót;
Ha roszat a ros s nem valót.”

Kit különben lelkiismerete megnyugtat, ez intést bátran követheti.

Es ha nézeteim olykor eltérők lesznek, mi könnyen megtörténhetik, mert távol a fővárostól a vidéken sok tárgyat más színen látunk, mint önök ott a központban, de e körülmény azért nem bátorítalant el, hogy nézeteimet őszintén el ne mondjam, szerkesztő urnak módjában és jogában áll soraimat, — nem mondom kitörülni, bár ezt is tehetné, de legalább, észrevételekkel kísérem. Azt hiszem, főt. szerk. ur, még szívesen is veszi, ha, az illedelem határai között, alkalom nyújtatik, esetleg nyilvánítani nézeteit, — jegyzetekben. Contraria juxta se posita, magis elucescent. Ez által csak nyerhet azon jó és szent ügy, melynek szolgálatában állunk.

Es miután napjaink a fogalomzavar annyira növekedett, hogy még a jó leltek is könnyen tévedhetnek, a kibontakozás nehézségei a legjobb és legtisztább szándék ellenébe is chinai falként emelkednek: szükséges az iránytűt, mely megmutassa az utat, melyen haladva az alszabadelvűség által készített csapdákat ki lehessen kerülteni, és amely megtaní a módra, mely által a tornyosuló akadályokat leküzdve az örök igazság elveit érvényre emelni lehet anélkül, — hogy ezekből csak egy betűt is föloldánk.

Ily iránytű nem lehet más, mint az egyház tekintélye, melyet első sorban az apostoli szent szék képvisel. E tekintély által proclamált elveknek bátran meghódolhat a legtudományosabb, legműveltebb elme is, és ha meghódol, csak önmagát emeli. E tekintély előtt mindig meghajolok, még az ugynevezett disputabilis kérdésekben is.*

A társadalom beteg, orvosai, a parlamentek, sűrű utléseket, tanácskozásokat tartanak; törvényt törvényre halmoznak, amit ma elfogadtak, holnap elvetik, nincs megállapodás, nincs megnyugvás. És miért mindez? Mert nincs sziklaszilárd talajuk, melyre biztosan építhetnének. Mig a törvényeket az evangélium szelleme nem fogja át lengni, a társadalom nem fog meggyógyulni.
Még csak azt akarom kijelenteni, hogy a sz. szék tekintélye lesz mindenben iránytűm.

Körvonalozva körülbelül az álláspontot, melyre helyezkedni, és az irányt, melyben megindulni s haladni fogunk a „Hétköznapi levelek”, ez első is legyen a visszaemlékezésnek szentelve.

A talzusoknak semmiben sem vagyok barátja; „in medio tutissimum ibis.”

Hallottam hangokat, állításokat: a „Magyar Állam”-nak nem kell semmiféle autonomia. Szelden szölvá, ez legalább is tulhajtás. Hogy akár milyen autonomia nem kell neki, az igaz; de hogy semmiféle sem kellene neki: ez nem áll. E pontra nézve, ha nem csalódom, az „Autonomia” is így gondolkozik. A „M. Á.” egyik előde, az „Idők Tanuja” öhajította az autonomiát, hisz a „czim nélküli cikksorozat” érdemes írója jóval is „Függl. Lapok” keletkezése előtt szóba hozta és szelöltette az autonomia kérdését, sőt annak hasznos és szükséges voltát is bebizonyította. De a belserveszkedésre, a részletekre nem terjeszkedett ki, és e tekintetben a „M. Á.” sem haladt előbbre. Avagy talán még mindig korai volna ez ügyről tüzetesebben szólni?

Hallottam kérdést: mit akar az „Autonomia” — hozzáértve elődt a „Független lapokat” is?

Szolgálni az egyház érdekeit, és egyelőre érdeklődést kelteni világi híveinkben az egyház érdekei, ügyei iránt. E czél el is érte, érdemeit e tekintetben kétségbe vonni nem lehet.

Volnánk e — e tekintetben — annyira is, amennyire vagyunk jelenleg, ha e közlőben meg nem indul? E kérdésre feleljen magának mindenki, ki a földön jár és ismeri a közéletet.

A katholicus közvélemény fölkeltésében az „Autonomia”-nak tagadhatlan érdemei vannak. Sum cuique, még ha az illető nem barátunk is.

Rosz néven vették az „Autonomiának”, hogy a katholicus autonomiájára a protestansokérol vette a mintát; pedig az csak hasonlat volt, mely fölvilágosításul szolgált.

Ha valamely igazságot példa által bebizonyítunk, nem állíthatjuk, hogy a példa és bebizonyítandó igazság közt tökéletes egyenlőség létezik. Szokják mondani: Omnis similitudo elaudicat, ugy ez is. De a példa világosabb és érthetőbb legyen annál, mint amit általa akarunk földeríteni. Így a protestansok autonomiája tény, melyet látunk, a katholicusoké, milyen nálunk tervezetik, sehol senk: található; tehát eretnkség az, ha a meglevőről a még csak tervben létezőre némileg következtetünk?

Igaz! a katholicismus és protestantismus két ellentétes sarkpont; még a külső szervezet is nagyban elütö egymástól, annál inkább a belserveszet.

Mert míg a protestansoknál, nem csak a vagyon kezelésére, hova fordítására, nemcsak a fejeletre, hanem a „credo” meghatározására is befolyának az ő vegyes coventjeik; nálunk mindaz, mi a credohoz, liturgiához, disciplinához vonatkozásban áll, a papság jogköréhez tartozván, az autonomia működési körén kívül esik: de azért a hasonlatot nem lehet elítélni. Sz. Pál is használta a hasonlatot az ő szövetségi főpapról, hogy általa jobban kitűnjék az új szövetség főpapjának, Jézus Krisztusnak tiszte; pedig a két szövetség főpapja között ég és föld a különbség. Tehát ne quid nimis.

Hallottam azt is, hogy az „Autonomia” emberei a püspökök nélkül is képesek volnának életbe léptetni ar autonomiát azon ismeretes elv szerint: „Veletek, ha lehet, nélkülöletek, sőt ellenetek, ha kell!” Nem tudom, mi igazolja ez állítást, de meg vagyok győződve, miszerint az „Autonomia” sem akar püspökök nélküli autonomiát, mert ez test volna, fej nélkül, de hisz a püspökök sem akarják az autonomiát az alsó papság és világi hívek nélkül, mert ennek nem volna értelme, ez vezér volna sereg nélkül.

Ha az „Autonomia” nézete, véleménye egyben-másban eltér a püspököktől, azt én természetesenek tállalom, mellőzve a püspöket, már csak azért is, mert a püspökök magasabb helyen állnak, honnét terjedtebb a láthatár, és látják azt is, mit az alantabb álló „Autonomia” nem láthat, de ép azért, mivel némely tárgytól távolabb esnek, nem vehetik ki annak minden vonását

* Megjegyzendő: a sz. szék alatt nem értem az u. n. római iskolát; én úgy tudom, a sz. szék a conservatívok és liberálisok fölött áll.

Kohn Philippe,
örögyáros Posten, Dorottyauteza 2. szám.

Orak, melyek nem tetszenének, kitehereltetnek.
Egy ingaóra pakolástól 1 frt 50 kr.

Megemlítem még, hogy Postvárosban megtelepedem, óta igen jó birney nek örvenek, mit a sokszor ismételt megrendelések is bizonyítanak. — Mint eddig úgy ezután is igyekvök a rám bízott javításokat lehető legjobban teljesíteni, s csak a jói rendezett órákat áruba bocsátani, minél fogva számos megrendelésért esd tiszteletteljességgel

Mináin pedig több gyár készíti a nálalra kivonatot, kérem a t. közönségre hogy azon málalra készítenyít, mely a Hoff János czéglelet nem viseli, tulaj don örökében visszautasítba.

Mináin pedig több gyár készíti a nálalra kivonatot, kérem a t. közönségre hogy azon málalra készítenyít, mely a Hoff János czéglelet nem viseli, tulaj don örökében visszautasítba.

a Kisfaludy-társaság újabb kültagut választott meg, ennek titkárához a következő levelet intézte magyar nyelven:

"Igen tisztelt titkár uram!
Nagy örömmel fogadtam az igen hízogó hirt, hogy a Kisfaludy-társaság külső tagjának választottam. Jól tudom, hogy eddig igen csekély érdemeket szereztem, de reményem, hogy az idővel többet is tehetek a magyar szépirodalom számára az én saját hazámban, nem csak tollam által, de szóval is és írói társalgásokban.

Méltóztassék közölni a tisztelt társasághoz a lekötelezettségemnek őszinte kifejezést a sokra becsült kitüntetésért, és maradok Londonban 1869. febr. 10-én (Dorchester place 15 NW.) sok ily lelkes barátot a külföldön, s akkor talán a szomszédos német tudósok is meg fognak ismerni bennünket.

Hochmuth rabbi az izr. congressuson tett s elfogadott azon indítványára nézve, hogy a "főrabbi" elnevezés eltöröltesse Dr. Hirschler congr. elnök a tagok beleegyezését kérte ki e hó 14-én, hogy ez csak

jk. vilég fejteztessék ki, miután a közjogi szabályzatba bajosan iktatlató be.

A buda-gratzi vasut ügyében a magyar kormány bécsi lapok szerint lépéseket tett a lajtantuli miniszteriumnál, hogy ez eszközöljön ki a reichsrathnál kamatbiztosítékot a vonal gratz-sz. gotthardi részére.

Lónyai Menyhért pénzügyminiszter Bécsben van, mint mondják, a kassa-oderbergi vasut ügyében, miután kifogásai vannak az ezen vasut körül újabb történeti egyezkedések ellen, remélik azonban, hogy egyetértés lesz létesíthető. Az egyezmény szerint Langrand 3 1/2 milliót kapna az angol osztrák banktól a concessió átengedéseért, ellenben a bank magára vállalja a belga "International" bank leszámláit, mi által a sokszor akadályt képezett Thurn-Taxis herceg ügy is el leand intézve. A bécsi hitelintézet nincs érdekelve a vállalatban, mint eleinte írták.

Türbök a „P. N.” szerint körülményeinek fogva a több oldalról hozzá intézett jelöltségi felhívásokat el nem fogadhatja.

Kecskemét közelében két érdekes régipézt

találtak: egyik arany, másik bronz, mindkettő a régi római érme utánzata barbar körirattal; az alakok és betűk tisztán kivethetők, mi fajta pénzknél ritkán található.

A holnapi (febr. 17.) pestvárosi közgyűlés a rendote helyiségekben fog megtartatni.

A „Természet” című, Bercz Antal k. r. tanár által művelt magyar közönség számára szerkesztett természetudományi lap 10. számával egy igen csi-nos képecske jelent meg, az „állatvi fény”, mely mőtő a megemlézésre, az érdekes ismertető szöveget hozzá Dr C s s z á r tanár írta.

A szülésznek részére a nyári tanfolyam f. e. mare. 1. jén nyitattik meg.

Budaváros közönsége e hó 1-től 15 ig össze-sen 42,000 ft kincstári adót szedett be, mely összeg már az állam-pénztárba áthelyeztetett. Tehát az adó-hátralék utáni késedelmi kamatszédésnek mégis van eredménye.

Elnyunt Kralovszky György ügyvédnek a pesti reáltanoda részére alapítványkép tett 500 ftnyi

hagyományát, a végrendeleti végrehajtó, Thanhoffner Pál ur, rendelkezése helyére kiszolgáltatta.

A sz. endrei választókerületben a Harkányi és Rád a y-párt mellé az óbudai munkások teki-télyes számmal egy harmadik pártot alakítanak, s har-madik, saját érdekeiket képviselőndő követjelöltet lép-tetnek fel.

A belügyminiszterium a Badán újból meg-alakult „Sz. Noé” temetkezési egyeslet alapszabályait megerősítette.

A választók összejárása tegnap kezdődött meg Pesten. A belváros kivételével minden városrészen nagy élénkség és érdekltség mutatkozott. Reggel 6 órá-tól esti 6 óráig a belvárosban 52, a lipótvárosban 104, terevárosban 242, a józsefvárosban 176, s a ferencvá-rospan 121 választási jegyet állítottak ki. A rendet mi-sem zavarta meg s kifogást egy kérelmezés ellen sem tettek.

Kiadó-tulajdonos és felelős szerkesztő:
ZOVÁNYI J. MIHÁLY.

T O Z S D E.

Pesti áru- és értéktőzsde
febr. 15-én

Gabna-árak.	Suly-fonatok.	Ára mértékint.
Buza búsági	83	3.55-3.70
" tiszai	85	3.95-4.20
" pesti	83	3.65-3.80
" pesti	85	4.05-4.30
" pesti	83	3.65-3.80
" pesti	85	4.05-4.30
Kétszeres	78-79	2.85-2.95
Bors	68-70	2.35-2.60
Arpa serfőzésre	66-68	2.15-2.30
etetésre	44-48	1.70-1.80
Zab	—	—
Kukorica búsági	—	2.05-2.15
uj	—	4.-4.50
Bab új	—	2.40-2.60
Köles	—	5.25-5.50
Reposz	—	4.87-5.-

Magyar értékpapírok árkelete.

	Árva	Tartva
Pesti keresked. bank	630.-	635.-
Pesti keresk. és iparb.	282.-	285.-
Pesti iparbank	43.-	44.-
Magyar hitelbank	94.-	94.25
Pesti takarékpénztár	1515.-	1525.-
Budai	495.-	500.-
Pesti bengeralmom	1000.-	1005.-
Pannonia gőzmalom	1000.-	1010.-
I-só budapesti gőzmalom	685.-	700.-
Budai gyár-telep	100.-	105.-
Concordia gőzmalom	640.-	645.-
Budai királymalom	520.-	530.-
Szegedi kir. gőzmalom	590.-	600.-
I. pesti szeszimóító	480.-	485.-
Pestbudai borkézmű	190.-	195.-
Magyar fiztonító-társulat	590.-	600.-
Pannonia viszontbizt.-társ.	170.-	180.-
Pesti biztosító-intézet	275.-	280.-
Magyar északi vasut	138.-	139.1/2
Pesti közuti vaspálya	415.-	418.-
Kereskedelmi épület	430.-	450.-
Lánchíd	540.-	545.-
Alagut	90.-	92.-
Magyar földh. záloglevél	92.-	92.1/2
Pesti keresk. b. zálogl.	97.-	98.1/2

Bécsi börze
febr. 14-én.

Államadósság.	Árva	Tartva
5% osztr. értékt.	57.-	57.25
adomentes	61.75	61.85
nemzeti kölcsön	65.45	65.70
metalliques	59.-	59.20
1860-ki sorsjegy	99.50	100.-
Magyar földteherm. kötvény	77.50	78.-
Bánát	76.50	77.-
Horvát	78.50	79.-
Erdélyi	73.-	73.50

Részvények.

	Árva	Tartva
Nemzeti bank	677.-	679.-
Hitelintézet	250.80	251.-
Magyar hitelbank	670.-	680.-
Alsó-osztr. esc. társulat	212.-	212.50
Anglo-osztr. bank	214.-	220.-
Ausztriai földhitelintézet	1998	2002
Északi vasut	308.-	308.20
Államvasut	174.75	175.-
Déli vasut	208.50	209.-
Erzsébet vasut	213.50	214.-
Gal. Karoly Lajos vasut	174.-	174.50
Lemberg csern. vasut	—	—
Cseh nyug. vasut	183.50	183.70
Dél.-ész. ném. öszeköt. vasut	170.-	171.-
Tiszai vasut	139.-	140.-
Magyar északi vasut	150.59	151.-
I-só erdélyi vasut	—	—
I-só ausztriai Dunagőzhajó-zási társaság	548.-	554.-
Pesti lánchíd	530.-	535.-

Elsőbbségi kötvények.

	Árva	Tartva
1862. Erzsébet vasut	102.50	103.50
1867. államvasut	120.50	121.-
Déli vasut	101.-	100.50
Északi vasut	89.50	89.75
Cseh nyugati vasut	85.25	85.50
Tiszai vasut	—	—
Gal. Karoly Lajos vasut	96.-	96.-
Magyar északi vasut	—	—
Lemberg-csernov. vasut	75.-	75.2
Erdélyi vasut	81.25	81.-
Ausztr. Dunagőzhajóz. társ.	98.50	94.-
Pesti lánchíd	—	—

Érték és pénz.

Frankfurti váltó	99.50	100.-
Londoni váltó	118.50	119.-
Párizsi váltó	47.20	47.5
Cs. arany	5.66	5.7
Napoleon'or	9.52	9.55
Egyleti tallér	1.75	1.8
Fr. é. é.	1.61	1.6

29. SZ. URBAN KÁROLY KÖFARAGÓ

Pesten, kerepesi-ut 29. sz. a. ajánlja magát mindennemű **siremlékek, szobrok és egyházi oltárok** elkészítésére.

Továbbá elvállal bárminemű **építkezési munkákat** a legolcsóbb áron.

Vidéki megrendelések a legpontosabban eszközöltetnek.

Misemondó ruhák

pluviálék, dal-
matikák, albak
rochetek, velumok
vankusok, egyházi
iskolai és czéh lobo-
gok, oltár terítők,
infulák, kesztyúk,
harisnyak és czi-
pók-
monstránzok
helyhe, ciboriu-
mok, gyertyatar-
tók, kereszttek, paci-
ficalek, füstölők
lámpák,
valamint mindennemű
legjutányosabb áron
kapbatók

EGYHÁZI SZEREK

OBERBAUER ALAJOS

gyárakárában váci-utca 15. sz. Pesten.

FRISS CSIRAKÉPES GAZDASÁGI VETŐ-MAGVAK.

Francia luczerna legszebb.	Olasz fűmag.	Tarlórépa fajok kerek fehér, hosszú fehér.
Belföldi	Angol fűmag (keretekbe.)	
Stájer veres lóhere	Fűmagvegyület pázsitnak.	
Fehér réti here	nedv. réthe	Legjobb gabona fajok.
Török-Baltacim. (Espacette)	száraz	Mindenféle olaj növények u. m. Gomborka, Lennag belföldi.
Biborhere egy éves és több herefajok.	Burgundi répa sárga	valódi rigai.
	veres	Repeze belföldi nyári.
	fehér	ujse. landi nyári.
Legjobb takarmány fűmagvak.	és több here fajok.	esernyő alakú téli.
Francia fűmag.	Sárga murek-répa fajok ia-karmányak.	

Eredeti amerikai dohány magvak az Árjegyzék szerint.

Főzelék és virág magvak

melyeket a külföld elismert és legjobb forrásaiból személyesen vásároltam és választottam, tehát ha valamivel azok árai magasabbak is, de a nagy érdemű gazdálkodó és ketészkedő közönség biztosítva lehet a legjobb fajú magvak vételéről. Mindezek nagyban valamint kicsinyben jutányos áron kaphatók

FÖLDESSY LAJOS
magkereskedésében.
a „NAPRAFORGÓHOZ”
Pesten, aldunaszor 1-ső szám.
Az Árjegyzék kívánatra küldetik azonnal bérmentv.

Meghívás a szerencse megkisérletésére!
1869. február 24-én.

Ezer nyereség, melyek közt kezdődnek a főhuzások a Hamburg szabad város által biztosított **tőke-kisorsolásban,** végződnek 1869. márczius 10-kén. — Kilencezer négyszáz nyereség, 1 jutalék és 17,200 nyegensorsjegyekre

egy millió 795,265 Cour. Marknyi

nyereség osztatik itt fel. — Az első főnyereség a következő összegek egyike fog lenni: M.

225000	175000	155000	145000	140000	135000	133000	131000	130000
129000	128000	127000						

A nyereségek további beosztása a következő:

1 jutalék	125000 M.	125000 M.	10 nyereség	3000 M.	30000 M.
1 nyereség	100000	100000	80	2000	100000
1	50000	50000	100	1000	100000
1	30000	30000	100	500	50000
1	20000	20000	100	200	20000
1	15000	15000	8993	100	94265
1	10000	10000			
1	8000	8000	9400 nyeres. és 1 jutalék		1709265
2	6000	12000	17200 ingyensorsjegy 5M.		86000
3	5000	12000			
5	4000	20000			

Összesen 1795265 M.

Csakis nyereségek fognak huzatni.
[Az összes huzásokra és az egész sorsolásban előjövő főnyereségnekélti részvételle

eredeti álladalmi sorsjegy-részlet 8 frt. o. é.

Mindazon megrendelések, melyek az illető összeggel oszt. bankjegyekben bekltdetnek, pontosan tel-
jesítettnek. — minden résztvevőnek azonnal a sorsolás után megküldetik a hivatalos jegyzék, és a nyereségek
az állam jóttállása mellett fiztetnek ki. — Megrendelések utasítandók

STEINDECKER S. és TARSA, bankár és váltóüzletkben
Hamburgban.

III. ÉVFOLYAM

Előfizetés
egész évre 20 frt., fél-
negyedévre 5

Beigatási díj: 6-hoz
5 kr.; belyegdíj minden
30 kr.

A „nyilvánt.” ben 4-hoz
20 kr.

Előfizet

AUTO

1869-ik é.

Egész évre
Félévre
Egy hónapra

Szegényebb sors-
urak számára mi-la-
mük a reades congru-
az „Autonomiát” mit
forintért szivesen adja

Egyházi

Noha tehát — e-
mal — az egyházban
teivel közvetlenül áll
az ő helyetteseit tisz-
güink; ezzel még sem-
ben absolut passivitas
járásukat.

A tekintély az
mint bárhol. Különben
kiszámíthatlan kárav-
föls; itt is meg kell
analogonjának; ez
conservatismus és a
ellene, de valóban jav-
— liberalismus; az eg-
hagyás a felsőség ir-
lett egyuttal gyakorl-
esetről esetre megteh-
és sürgetéseit az iránt
lene lennie — a né-
gyausítás, akár üldö-
E liberalismust
ép az által, hogy az
elkövetett visszaélés
dette a nyilt szót, az
töle kívánt vállalos
lenne több, mint me-
mi felülről jö: oly-
volna.

Van tehát az i-
vallásosságban az al-
vül egy másik elem
jogerzet, és az egyhá-
tor szó.

Ezt sz. Pál péld-
egyházi tekintélynek
szemébe merte monda-
Igaz, hogy nem
példa elég annak ké-
bek hibás eljárásána-
tel téve az alantabb
tartozik.

Es micsoda to-
Nem-e épen a szabad-
Ha fölültesen t-
tét Jézusnak, minél
apostoli karral van
esodalkoznia azon.
zsinatban, utódjaik
ték segítségül az ig-
csak az égből, hanem
Mire mutat ez? S mi-
hogy az egyház dolg-
dön hosszabb időn-
mok? főleg midőn
maga jogait átruház
dölegesebb állást f-
kinté minden igazság
arra: hogy nem le-
centralis hatalmat a
fölvilágosító, gyamol-
lensulyozó közremun-
nem lehetett szándék
elnyomni a szabad-
középkorban az alár-
korlatnak; az e-
közel nem jut; s
ség szerént a gyász
a kereszténység ann-
Ebből is kitűni
jogosultsága, az egy-
nak a templomban, u-
ja a boltzatot.